

16.1.2012

B7-0012/2012

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявления на Съвета и на Комисията

внесено съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно заключенията от заседанието на Европейския съвет (8-9 декември 2011 г.) във връзка с проекта на международно споразумение за фискален съюз за стабилност (2011/2546(RSP))

Søren Bo Søndergaard, Jean-Luc Mélenchon, Miguel Portas, Marisa Matias, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Paul Murphy, Cornelis de Jong, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric, Mikael Gustafsson, Nikolaos Chountis, Marie-Christine Vergiat, Ilda Figueiredo
от името на групата GUE/NGL

Резолюция на Европейския парламент относно заключенията от заседанието на Европейския съвет (8-9 декември 2011 г.) във връзка с проекта на международно споразумение за фискален съюз за стабилност (2011/2546(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид изявлението на държавните и правителствените ръководители на страните от еврозоната от 9 декември 2011 г.,
 - като взе предвид проекта на международен договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз,
 - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че фискалният пакт не е насочен към основните елементи, които доведоха до кризата, а именно либерализацията, дерегулацията и прекаленото разчитане на финансовите пазари, все по-големите макроикономически различия в еврозоната и налагането на неолиберални политики;
- Б. като има предвид, че мерките, предложени от държавните и правителствените ръководители, представляват продължение на провалените политики и че причините, стоящи в основата на финансовата и икономическа криза, все още не са отстранени, и по-специално продължаващата дерегулация на ключови икономически сектори и увеличаващите се макроикономически различия в еврозоната;
- В. като има предвид, че зависимостта от финансовите пазари, въпреки разрушителните последици от тях, дори се е увеличила от началото на финансовата криза; като има предвид, че само общественият контрол върху банките и отпускането на заеми при ниски лихвени проценти от Европейската централна банка на държавите членки може да сложи край на това;
- Г. като има предвид, че предложеният фискален пакт ще премахне избора на фискална политика от демократично избраните правителства на държавите членки и демократичния контрол, упражняван от европейските народи, включително и от националните парламенти, и ще установи постоянна рамка за бюджетни ограничения;
- Д. като има предвид, че правителствата в цяла Европа приеха диктата на финансовите пазари и следователно ориентираха политическите си предложения изцяло към удовлетворяване на изискванията на пазарите;
- Е. като има предвид, че правилата, регламентиращи еврото, са заложили в съществуващите договори и не могат да бъдат изменени, без да се извършат промени в тези договори;

- Ж. като има предвид, че кризата на доверието между хората в държавите – членки на ЕС и европейските институции продължава да расте, като води до задълбочаване на кризата на демокрацията и легитимността на ЕС;
3. като има предвид, че в резултат от политиката на ЕС хората все повече възприемат ЕС като заплаха за тяхното икономическо и социално благосъстояние, като източник на нарастваща несигурност за тяхната работа и доходи, като поддръжник на неравенството и несправедливостта и като пречка за постигането на пълна демокрация и че това би могло да изостри националистичните настроения, да доведе до разпространение на ксенофобски идеи и до високо равнище на „въздържали се“ при изборите, включително изборите за Европейски парламент;
 1. счита, че мерките на Европейския съвет ще задълбочат глобалната капиталистическа криза;
 2. силно се противопоставя на Международния договор за стабилност, координация и управление в икономическия и валутен съюз и последните промени в структурата на ИПС (икономическо управление, Европейски семестър, пакт „Евро плюс“); счита, че тези промени представляват най-реакционния, недемократичен и екстремнен неолиберален отговор на настоящата криза;
 3. осъжда факта, че проектът на Международен договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз е насочен към същите инструменти, които доведоха до кризата, вместо да преориентира икономическото развитие в ЕС-27 към пълна заетост (включително повече и по-добри работни места), социално-икономически растеж, социално сближаване (и по-специално провеждането на борба срещу бедността, неравенството на доходите и безработицата) и опазване на околната среда, и задълбочава дефицита на демократична легитимност на съществуващата политика, като пренебрегва ролята на ЕП и на националните парламенти;
 4. освен това счита, че проектът на международен договор ще институционализира бюджетните ограничения и ще премахне принципа на демократични равни права на всички 27 държави членки, което неизбежно ще задълбочи кризата, ще подкопае стандарта на живот на повечето хора в ЕС, ще увеличи неравенствата между държавите членки и ще предизвика разделение между страните, което ще доведе до създаването на „ЕС на различни скорости“, като това ще застраши не само съществуването на еврото, но може би и това на ЕС като цяло;
 5. настоява, че дебатът за излизането от икономическата криза не следва да се оставя само на европейските институции и правителствата на държавите – членки на ЕС, а следва да включва гражданското общество, синдикатите, безработните лица и други социално изключени групи на европейските общества; призовава за всеобхватен дебат между европейските народи относно очакванията им за ЕС и неговите цели;
 6. счита, че поетите задължения в степента, очертана в проекта на международен договор, налагат възможно най-пълни консултации с хората чрез провеждането на референдуми в съответствие с националните нормативни актове; настоява тези референдуми да се провеждат без политическа намеса от страна на Европейската

комисия;

7. отбелязва, че всяка промяна в ирландската конституция изисква референдум; и че съгласно Конституцията на Ирландия бюджетните правомощия са предоставени на ирландския парламент и правителство; следователно при прехвърлянето на бюджетни правомощия се налага изменение на конституцията;
8. счита, че правителствата на държавите членки, в които не е възможно провеждането на референдуми, дават право на хората да вземат решение за ратифицирането на този проект на договор чрез консултация с гражданите;
9. подчертава, че всякакви бъдещи промени в Договора за ЕС трябва да се приемат в съответствие с обикновената процедура за преразглеждане на Договора; отхвърля всякакво използване на ускорената процедура;
10. счита, че гласуването на алтернативни икономически или фискални политики, представени от политическите партии, е основна част от демокрацията в държавите членки и че този проект на международен договор значително ще намали способността на всички правителства, избирани в бъдеще, за самостоятелно прилагане на политиките; това касае не само фискалната и икономическата политика, но също така и социалните, образователните и културните въпроси, и представлява основна заплаха за принципа на субсидираност;
11. противопоставя се на прехвърлянето на нови правомощия на Съда на ЕС и на Европейската комисия за намеса в бюджетната политика на държавите членки;
12. отбелязва, че правилата, регламентиращи еврото, са очертани в съществуващите договори на ЕС и че това не може да се промени, ако не се изменят съществуващите договори;
13. изразява съжаление за правните и политически неясноти около този проект на международен договор, а именно липсата на конкретен и публичен проект на този договор;
14. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, както и на парламентите на държавите членки.